

Lovforslag nr. L 54. Fremsat den 1. november 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Filippinernes Regering

§ 1. Overenskomst af 30. juni 1995 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Filippinernes Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Den mellem Danmark og Filippinerne indgåede overenskomst til undgåelse af

dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, der blev undertegnet i Manila den 16. december 1966, skal ophøre at have virkning i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag

Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmarks regering og
Republikken Filippinernes regering
til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af
skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter

Kongeriget Danmarks regering og Republikken Filippinernes regering, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Oversættelse

**OVERENSKOMST MELLEM
KONGERIGET DANMARK OG
REPUBLIKKEN FILIPPINERNE TIL
UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING
OG FORHINDRING AF
SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT
ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Intet i denne overenskomst skal kunne fortolkes således, at det forhindrer Filippinerne i at beskatte deres i Danmark hjemmehørende statsborgere i overensstemmelse med den på tidspunktet for indgåelsen af denne overenskomst gældende filippinske lovgivning. Der skal imidlertid ikke inddrømmes creditlempelse for skatter, som er betalt i medfør af foranstående.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat, uden hensyn til hvordan de opkræves.

I Danmark skal denne overenskomst dog også finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af førlig formue eller fast ejendom, såvel som indkomstskatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

a) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten;
- (ii) den kommunale indkomstskat;
- (iii) den amtskommunale indkomstskat;
- (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteoven;

(herefter omtalt som »dansk skat«).

b) I Filippinerne:

Indkomstskatten i henhold til »Title II« og skatter på børstransaktioner i henhold til sektion 124 – A i »the National Internal Revenue Code of the Republik of the Philippines« (den filippinske indkomstskattelov) og i »Presidential Decree« nr. 87 (The Oil Exploration and Development Act of 1972) (Lov om olieeftersforskning og olieudvinding fra 1972) med senere ændringer;

(herefter omtalt som »filippinsk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Filippinerne, alt efter sammenhængen;

b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet i dansk lovgivning som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;

c) udtrykket »Filippinerne« henviser, i overensstemmelse med dets forfatning og lovgivning, til den filippinske republiks område, herunder tilstødende og sådanne andre områder, hvor republikken har suverænitetsrettigheder og andre rettigheder i overensstemmelse med international ret;

- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning, som ifølge den gældende skattelov i den pågældende kontraherende stat behandles som en skattepligtig sammenslutning;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Danmark: Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
  - (ii) I Filippinerne: Finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
  - (ii) enhver juridisk person, ethvert interentskab og enhver forening, som blev dannet i henhold til, eller består i kraft af, den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af overenskomsten til enhver tid af en kontraherende stat skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i henhold til denne stats lovgivning om de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk måtte være tillagt i denne stats anden lovgivning.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Men dette udtryk omfatter ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater eller i ingen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder bestræbe sig på at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale og fastsætte, hvordan overenskomsten skal anvendes for en sådan persons vedkommende. Hvor der ikke foreligger en sådan aftale, skal personen, ved anvendelsen af denne overenskomst, i hver af de kontraherende stater ikke anses for at være hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

F. t. l. om dobbeltbeskatningsoverenskomst vedr. Danmarks Regering og Filippinernes Regering

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af naturforekomster foretages;
- g) et bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde eller en tilsynsførende virksomhed i landet i forbindelse hermed, men kun såfremt sådant arbejde eller virksomhed strækker sig over en periode på 183 dage eller mere;
- h) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser af rådgivende art, gennem ansatte eller andet personale, som er antaget af foretagendet til det formål, men kun, hvor virksomhed af den omhandlede art vedvarer (i forbindelse med samme eller et dermed forbundet projekt) i det pågældende land i en eller flere perioder, som tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-måneders periode;
- i) en børeplatform, hvis dens virksomhed udføres i en eller flere perioder, som overstiger 365 dage i nogen 18-måneders periode.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage

indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;

- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve en kombination af de i litra a-e nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

4. I tilfælde hvor en person (der ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 5) i en kontraherende stat handler på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i førstnævnte stat, hvis en sådan person:

- a) har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i denne stat til at indgå aftaler på foretagendets vegne, medmindre hans virksomhed er begrænset til at købe varer for foretagendet; eller
- b) ikke har sådan fuldmagt, men sædvanligvis opretholder et varelager i den førstnævnte stat, hvorfra han regelmæssigt leverer varer på foretagendets vegne.

5. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. I tilfælde, hvor en sådan repræsentant udfører virksomheden udelukkende eller næsten udelukkende på foretagendets vegne og dette indebærer en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal han ikke anses for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning.

6. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom samt rettigheder til variable eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver sådan erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til

- a) dette faste driftssted; eller
- b) varesalg inden for denne anden kontraherende stat, hvis varerne er af samme eller lignende art som de, der sælges gennem dette faste driftssted.

Bestemmelserne i litra b) skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor foretagendet godtgør, at dette faste driftssted ikke med rimelighed kunne have foretaget et sådant salg.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde hvor fortjenesten omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

8. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal indkomst, oppebåret ved udlejning af

containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), hvadenten tilknyttet national eller international trafik, behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, som et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, oppebærer ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik, skal beskattes i den stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan fortjeneste, der hidrører fra kilder i en kontraherende stat og som oppebæres af et foretagende i den anden kontraherende stat ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik, beskattes i den førstnævnte stat, men den pålignede skat må ikke overstige det mindste beløb af

a) halvanden pct. af bruttoindtægten oppebåret fra kilder i denne stat; eller

b) den mindst sats, som kan pålægges fortjeneste af samme art, oppebåret under lignende omstændigheder af en person, der er hjemmehørende i en tredje stat.

3. Fortjeneste oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved transport af forsyninger eller personel til et sted eller mellem steder, hvor virksomhed udenfor kysten i forbindelse med efterforskning og udnyttelse af havbunden og dens undergrund samt disses naturforekomster foretages i en kontraherende stat, eller ved drift af bugserbåde og andre fartøjer, der benyttes ved sådan virksomhed, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Sådan fortjeneste, der opstår i Filippinerne kan dog også beskattes i Filippinerne, men den pålignede skat må ikke overstige det mindste beløb af:

- (i) 8 pct. af det modtagne bruttobeløb; eller
- (ii) den mindste filippinske skattesats, som pålægges sådan fortjeneste, der under lignende omstændigheder oppebæres af et foretagende i en tredje stat.

4. Hvis den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæ-

de om bord på et skib, skal den anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet har sit hjemsted, eller, hvis et sådant ikke findes, i den kontraherende stat, hvor skibets reder er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 og 5 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette konsortium, der ejes af Det danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i den anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkå-

rene, der var aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en behørig regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålagte skat ikke overstige:

- a) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted, der er beliggende i den anden kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Intet i denne artikel skal forhindre nogen af de kontraherende stater i, udover selskabs-skatten, at påligne skat på overførsel af fortjeneste fra en filial til dens hovedkontor, forudsat at den således pålignede skat ikke overstiger 10 pct. af det overførte beløb. Hvis der i en overenskomst til udgåelse af dobbeltbeskatning, indgået efter tidspunktet for undertegnelsen af denne overenskomst af en af de kontraherende stater med en tredje stat, findes en bestemmelse, som udelukker nogen indkomststart, omfattet af artikel 8 i denne overenskomst, fra den skat, som omhandles i dette stykke, eller som sætter satsen ned til mindre end 10 pct., skal sådan udelukkelse eller lavere sats automatisk finde anvendelse mellem Danmark og Filippinerne.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således opkrævede skat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb.

De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales med hensyn til et lån ydet af, garanteret eller sikret af regeringen i den anden kontraherende stat, nationalbanken i den anden stat eller enhver styrelse eller ethvert organ (herunder et kreditinstitut), der ejes eller kontrolleres af denne regering, være fritaget fra skat i den førstnævnte stat.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i

henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at være hidrøre fra en kontraherende stat, når den, der betaler renten, er denne stat selv, en politisk underafdeling eller en lokal myndighed deraf eller en person, som er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor personen, der betaler renterne, uanset om han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller fast sted i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renterne betales, er stiftet, og sådanne renter bæres af et sådant fast driftssted eller fast sted, skal renterne dog anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Royaltybeløbene kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålignes, må ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af royalties.

De kompetente myndighederne i de kontraherende stater kan ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til

at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk, eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film og bånd til brug for fjernsyns- eller radioudsendelser, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, og for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr i forbindelse dermed.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltibeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltibeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) eller artikel 14 (Frit erhverv) finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, en lokal myndighed deri, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltibeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den forpligtelse, der ligger til grund for royaltymbetalingen, er indgået, og sådan royalty afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådant royaltibeløb anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

6. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når der tages hensyn til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og modtageren, hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal

bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afståelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af andele i et selskab, hvis aktiver hovedsageligt består af fast ejendom beliggende i en kontraherende stat, kan beskattes i denne stat. Fortjeneste ved afhændelse af en andel i et interessentskab eller en trust, hvis aktiver hovedsagelig består af fast ejendom beliggende i en kontraherende stat, kan beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de, som er omhandlet i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til kapitalgevinster, som erhverves af det danske, norske og svenske luft-

fartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af kapitalgevinsterne, som svarer til den andel i dette konsortium, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. En sådan indkomst kan imidlertid beskattes i den anden kontraherende stat, såfremt:

- a) han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i denne anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted; eller
- b) han opholder sig i denne anden stat i en eller flere perioder, der sammenlagt udgør 183 dage i nogen 12-måneders periode.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19, 20 og 21 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-måneders periode; og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat; og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

4. Gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes til transport af forsyninger eller mandskab til et sted eller mellem steder i en kontraherende stat, hvor der udføres aktiviteter i forbindelse med efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden og i dens undergrund, eller for personligt arbejde udført om bord på bugserbåde eller andre hjælpefartøjer ved sådan virksomhed, kan beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Sådan gage, løn og lignende vederlag oppebåret i en kontraherende stat kan imidlertid også beskattes i denne stat, men den skat, der pålignes, må ikke overstige 15 pct. af det modtagne beløb.

5. I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager vederlag for personligt arbejde udført på et af Scandinavian Airlines System (SAS) i international trafik drevet luftfartøj, kan et sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen for et selskab,

der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved virksomhed i denne egenskab i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed finder sted.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed udøvet i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsfolk, hvis opholdet i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller lokal myndighed heraf.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, (Offentligt hverv) medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for tidligere tjenesteydelser til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager i medfør af sociallovgivningen i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel skal ingen af de kontraherende stater

fratages retten til at beskatte sine egne statsborgere.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andet lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens underafdelinger eller myndigheder, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådan gage, løn og andet lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende, som:
  - (i) er statsborger i denne stat; eller
  - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag samt pensioner, der udbetales for hverv i forbindelse med erhvervsaktivitet, der drives af en kontraherende stat, en politisk underafdeling eller en lokal myndighed.

Artikel 20

Professorer og lærere

1. Vederlag, som en professor eller en lærer, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, og som opholder sig i den anden kontraherende stat i et tidsrum af ikke over 2 år, for at undervise eller udføre videregående studier eller forskning ved et universitet, kollogium, skole eller anden undervisningsanstalt,

modtager for udøvelsen af sådan virksomhed, kan kun beskattes i den førstnævnte stat.

2. Denne artikel skal ikke finde anvendelse på vederlag, som en professor eller en lærer modtager for udøvelse af forskning, hvis forskningen hovedsageligt udføres til fordel for en bestemt person eller bestemte personer.

Artikel 21

Studerende og praktikanter

En fysisk person, som var hjemmehørende i en kontraherende stat umiddelbart før han søger den anden kontraherende stat, og som midlertidigt opholder sig i denne stat som studerende ved et universitet, kollegium eller anden lignende undervisningsanstalt, eller for som praktikant at modtage forretningsmæssig, faglig eller teknisk uddannelse, skal være fritaget for beskatning i denne anden stat:

- a) af alle beløb, som han modtager fra udlandet til sit underhold eller oplæring, og
- b) for et tidsrum af sammenlagt ikke over 2 år fra datoen for hans første ankomst, af ethvert vederlag for tjeneste udøvet i denne anden stat, forudsat at sådan tjeneste udføres i forbindelse med eller i tilknytning til hans oplæring, og at vederlaget for denne tjeneste er nødvendig som supplement til de midler, som han har til rådighed til sit underhold.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren af sådan indkomst, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I

så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Indkomster, der oppebæres af en person hjemmehørende i en kontraherende stat fra kilder i den anden kontraherende stat, som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset bestemmelserne i stykkerne 1 og 2, også beskattes i denne anden stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Danmark, i overensstemmelse med bestemmelserne og under hensyntagen til begrænsningerne i den danske lovgivning, som denne fra tid til anden måtte blive ændret uden at de almindelige principper heri ændres, skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Filippinerne, skal Danmark indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Filippinerne;
- b) fradragsbeløbet skal imidlertid ikke kunne overstige den del af indkomstkatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Filippinerne;
- c) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Filippinerne, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i skatten af indkomsten fradrage den del af indkomstkatten, som svarer til den indkomst, der hidrører fra Filippinerne;
- d) i tilfælde hvor et selskab, der er hjemmehørende i Filippinerne, udbetaler udbytte til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, og som ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, skal der, hvis sådant udbytte ikke er fritaget for dansk skat i overensstemmelse med bestemmelserne i dansk lovgivning vedrørende skattefritagelse af udbytte, ved lempelsesberegningen i henhold til litra a) og b) tages hensyn til den filippinske skat, som skal erlægges af det selskab, der udbetaler

udbyttet, for så vidt angår den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt.

2. I Filippinerne, i overensstemmelse med bestemmelserne og under hensyntagen til begrænsningerne i den filippinske lovgivning, som denne fra tid til anden måtte blive ændret uden at de almindelige principper deri ændres, skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

Skat, som i medfør af dansk lovgivning og i overensstemmelse med principperne i denne overenskomst, opkræves af indkomst fra kilder i Danmark ved direkte påligning eller ved indeholdelse, skal tillades fradraget i den filippinske skat med forbehold af følgende begrænsninger:

- (i) fradragsbeløbet for så vidt angår skatter betalt eller påløbet til Danmark, skal ikke overstige den del af de skatter, der er dækket af overenskomsten og i hvilke et sådant fradrag gives, som forholdsmæssigt svarer til skatteyderens skattepligtige indkomst fra kilder i Danmark sat i forhold til hans samlede indkomst for det samme indkomstår; og
- (ii) det totale fradragsbeløb skal ikke overstige den del af de skatter, der er omfattet af overenskomsten, og i hvilke et sådant fradrag gives, som forholdsmæssigt svarer til skatteyderens skattepligtige indkomst fra kilder uden for Filippinerne sat i forhold til hans samlede skattepligtige indkomst for det samme indkomstår.

I tilfælde, hvor et Filippinsk selskab direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af den stemmeberettigede aktiekapital i et dansk selskab, hvorfra det i noget skatteår modtager udbytte, skal Filippinerne også tillade fradrag for de skatter, der er betalt eller påløbet til Danmark af et dansk selskab, der udbetaler et sådant udbytte, for så vidt angår den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt. Fradraget skal imidlertid ikke kunne overstige den del af den filippinske indkomstskat, beregnet uden sådant fradrag, der forholdsmæssigt falder på den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed for-

bundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt hvad angår skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt hvad angår skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive underkastet.

6. I denne artikel betyder udtrykket »beskatning« de skatter, der er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, hvis tilfældet er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der

måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. De kompetente myndigheder skal gennem forhandlinger udarbejde hensigtsmæssige bilaterale procedurer, betingelser, metoder og teknikker til gennemførelse af den fremgangsmåde ved indgåelse af gensidige aftaler, der er fastlagt i denne artikel.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning er i overensstemmelse med denne overenskomst, specielt med hensyn til undgåelse af svig eller unddragelse af sådanne skatter. De kompetente myndigheder skal gennem forhandlinger udarbejde hensigtsmæssige betingelser, metoder og teknikker så vel for spørgsmålet om hvorledes en sådan udveksling skal gennemføres, som for spørgsmålet om udvekslingen af oplysninger vedrørende undgåelse af beskatning, hvor dette er hensigtsmæssigt. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med pågigning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retsforhandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Bistand ved inddrivelse

1. De kontraherende stater skal påtage sig at yde hinanden bistand ved inddrivelsen af en skatteydners skyldige skatter i det omfang, det skyldige beløb er blevet endeligt fastsat i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, der fremsætter anmodningen om bistand.

2. I det tilfælde, hvor en kontraherende stat har fremsat anmodning om inddrivelse af skatter, som af den anden kontraherende stat er blevet godkendt til inddrivelse, skal sådanne skatter inddrives af denne anden stat i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse ved inddrivelse af dens egne skatter, og som om de skatter, der skal inddrives, var dens egne skatter.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

4. I denne artikel betyder udtrykket »skatter« de af overenskomsten omfattede skatter, herunder alle dermed forbundne renter og straf tillæg.

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af

diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller i henhold til særlige aftaler.

Artikel 29

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af det til de kontraherende stater hørende område, som specielt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Filippinerne er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentligt samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 31 også – på den måde, som er angivet i nævnte artikel – bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af det til de kontraherende stater hørende område, eller på enhver stat eller på ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger sker, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår de i denne overenskomst omfattede skatter, herunder skatter indeholdt ved kilden, på indkomst betalt til ikke-hjemmehørende personer for enhver skattepligtsperiode, der begynder den 1. januar eller senere, og som følger umid-

delbart efter det år, i hvilket udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne har fundet sted.

3. Den mellem Danmark og Filippinerne indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, der blev undertegnet i Manila den 16. december 1966, skal ophøre at have virkning fra den dato, på hvilken denne overenskomst får virkning i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 2.

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udgangen af ethvert kalenderår, som følger efter et tidsrum af 5 år fra det år, hvor overenskomsten er trådt i kraft. I så fald

skal overenskomsten ophøre at have virkning for så vidt angår indkomstskatter, herunder skatter indeholdt ved kilden på indkomst, der betales til ikke-hjemmehørende personer, for den skattepligtsperiode, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende skattepligtsperioder.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 30. juni 1995, på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

Peter Loft

For Republikken Filippinernes regering

Liwayway Vinzons-Chato

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget går ud på at gennemføre den nye dansk-filippinske dobbeltbeskatningsoverenskomst ved lov.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Filippinerne har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to stater beskatter samme person, herunder selskaber, af samme indkomst. Dette sker typisk, når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Overenskomsten indeholder derfor regler, som regulerer hvilken stat, der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten en bestemmelse om, hvordan bopælsstaten skal ophæve dobbeltbeskatningen, når overenskomsten tillægger kildestaten beskatningsretten til en given type indkomst, der beskattes i begge stater, den såkaldte metodebestemmelse. Denne bestemmelse er nødvendig som følge af, at overenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne indkomsten i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves således »efterfølgende«.

Den foreliggende overenskomst omfatter kun indkomstskatter.

Overenskomsten omfatter bistand med oplysninger og med inddrivelse af skatter.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst, der blev undertegnet i København den 30. juni 1995, afløser en tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomst af 16. december 1966.

Overenskomsten af 1966 er blevet forældet på en række punkter, således at den ikke længere er i overensstemmelse med den nuværende danske aftalepolitik og den økonomiske udvikling, der har fundet sted i årene efter overenskomstens indgåelse. Det var derfor nødvendigt at genforhandle denne.

Den foreliggende overenskomst følger i vidt omfang det danske forhandlingsoplæg, der, bortset fra bestemmelserne om renter og pensioner, baserer sig på den model for dobbeltbeskatningsaftaler, der er udarbejdet af OECD, i det følgende kaldet OECD-modellen. Overenskomsten rummer dog også visse

elementer fra den model, der er udarbejdet af FN, som model for overenskomster indgået mellem industrilande og udviklingslande, i det følgende kaldet FN-modellen.

De tilfælde, hvor der er væsentlige afvigelser fra modellerne, er nøjere omtalt under gennemgangen af indholdet af den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Overenskomstens lempelsesprincip er ordinær kredit, hvilket fremgår af bestemmelsen i artikel 23, den såkaldte metodebestemmelse. Dette vil sige, at i de tilfælde, hvor Danmark som bopælsstat skal lempe i dansk skat for filippinsk skat, sker lempelsen ved, at den filippinske skat fratrækkes i den danske skat af den indkomst, der stammer fra Filippinerne. Der kan dog ikke gives fradrag med et højere beløb end den danske skat på den filippinske indkomst.

Lempelsen sker således efter helt det samme princip, som findes i de interne danske regler om credit, nemlig ligningslovens § 33.

Overenskomsten indeholder ingen bestemmelser om matching credit, hvilket vil sige, at den ikke forpligter Danmark til at lempe for mere end den faktisk betalte filippinske skat.

Herved adskiller den foreliggende overenskomst sig afgørende fra den gældende overenskomst fra 1966, idet denne såvel i metodebestemmelsen som i enkeltbestemmelserne om beskatning af renter, udbytter og royalties, indeholder bestemmelser om matching credit.

Om lempelsesmetoder henvises der til bemærkningerne til artikel 23, i afsnittet om aftalens indhold, hvor disse nærmere er omtalt.

Netop den gældende overenskomsts bestemmelse om matching credit har været en af hovedbegrundelserne for en genforhandling. Efter kapitalliberaliseringen ved udgangen af 1988, har sådanne bestemmelser i visse tilfælde kunnet bruges til skattespekulation, især hvor talen var om finansielle betalinger.

Ved genforhandlingen er et af hovedformålene med denne altså nået.

Lovforslaget skønnes ikke at have nogen nævneværdige administrative konsekvenser.

Provenumæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomster er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning medfører for udviklingen af de økonomiske relationer mellem aftalelandene. Hermed får virksomheder og personer i det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land.

Da der eksisterer en overenskomst med Filippinerne er virkningen af den nye overenskomst begrænset til de områder, hvor der sker ændringer i forhold til den eksisterende overenskomst.

Det gælder først og fremmest de ændrede regler vedr. skibsfart, hvor overenskomsten nedsætter den filippinske fragtskat fra 2,5 pct. af bruttofragtbeløbet til 1,5 pct., svarende til satsen for danske redere internationale konkurrenter. Samtidig bliver Danmark mestbegünstiget land, således at denne konkurrence-situation ikke kan ændres af nye filippinske dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande. Denne ændring medfører en klar forbedring af de danske redere konkurrencesituation med hensyn til trafik på Filippinerne.

Den lavere filippinske fragtskat indebærer endvidere en provenumæssig fordel for Danmark, idet lempelsen efter LL § 33 reduceres. Der er ikke holdpunkter for et beløbsmæssigt skøn herover.

En anden væsentlig ændring i overenskomsten er bortfaldet af reglerne om matching credit vedrørende udbytte, royalty og renter, hvor der i stedet indføres faste lavere skattesatser. Herved forsvinder mulighederne for utilsigtede provenutab ved misbrug af matching creditreglerne. Endvidere bortfalder Filippinerne adgang til at beskatte rentebetalingen vedrørende udviklingslån fra den danske stat eller med dansk statsgaranti, hvilket vil være fremmede for danske virksomheders beslutning om investering på Filippinerne.

Endelig overgår beskatningsretten til danske sociale pensioner til personer bosiddende på Filippinerne til Danmark, hvilket bevirker et beskedent merprovenu.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige perspektiver.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Den foreslåede § 1, stk. 1, foreskriver, at Dobbeltbeskatningsoverenskomsten skal gælde som lov her i landet. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er derfor optaget som bilag til loven.

a. Dette medfører, at beskatningen efter den almindelige skattelovgivning kun kan gennemføres i det omfang, det er i overensstemmelse med dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

b. Overenskomsten indeholder forbud mod diskrimination på skatteområdet baseret på skatteyderens statsborgerskab. Dette gælder både for fysiske personer og selskaber. Der kan således ikke gennemføres dansk skattelovgivning, der diskriminerer filippinske statsborgere eller filippinske virksomheders faste driftssteder her i landet eller filippinsk-ejede foretagender her i landet.

Bestemmelsen forpligter dog ikke den ene stat til at indrømme personer, der bor i den anden stat, de personlige begunstigelser, lempelser eller nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område. (artikel 24)

c. § 1, stk. 1, medfører desuden, at de danske og filippinske myndigheder er berettiget til at yde og modtage administrativ bistand efter bestemmelserne i overenskomstens artikler 26 og 27.

Dette omfatter administrativ bistand i form af udveksling af sådanne oplysninger der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten. (artikel 26)

Yderligere omfatter dette administrativ bistand med inddrivelse af de skatter, der er omfattet af overenskomsten. (artikel 27)

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser i denne forbindelse, der strider mod staternes lovgivning og forvaltningspraksis. Ej heller er de forpligtet til at udlevere oplysninger, når disse ville afsløre forretningshemmeligheder m.v.

Skatter skal inddrives i overensstemmelse med de regler, der er gældende i den stat, der bliver bedt om at foretage inddrivelsen.

Efter § 1, stk. 2, træder overenskomsten i kraft, og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 30, stk.erne 1 og 2.

I henhold til artikel 30, stk. 1, skal de to staters regeringer give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, at det foreliggende lovforslag er endeligt vedtaget.

I henhold til Artikel 30, stk. 2, træder overenskomsten i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de to i stk. 1 omhandlede underretninger sker.

Overenskomsten skal derefter have virkning for så vidt angår de skatter, der er omfattet af overenskomsten, for enhver skattepligtsperiode, der begynder

den 1. januar eller senere, og som følger umiddelbart efter det år, i hvilket udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne har fundet sted.

Efter § 1, stk. 3, ophører den nugældende overenskomst fra 1966 med at have virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 30, stk. 3. Dette vil sige, at den nugældende overenskomst ophører med at have virkning fra den dato, på hvilken den foreliggende overenskomst får virkning.

Indholdet af den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst enkelte artikler

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Stk. 1 indeholder den almindelige bestemmelse om, at overenskomsten finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en eller begge stater.

I dette ligger, at det kræves, at en person er fuldt skattepligtig til en eller begge stater for at være omfattet.

Den typiske situation er den, at en person er fuldt skattepligtig f. eks. til Danmark, og samtidig begrænset skattepligtig til Filippinerne af en indkomst med filippinsk kilde.

Overenskomsten vil derimod ikke være gældende, for personer, der kun er begrænset skattepligtig i begge stater.

Stk. 2 i artikel 1 indeholder en speciel regel, der ikke findes i andre danske overenskomster, nemlig en bestemmelse om at Filippinerne, uanset hvad der er bestemt i overenskomsten i øvrigt om beskatningsret, kan beskatte sine egne statsborgere, der er hjemmehørende i Danmark, i overensstemmelse med den filippinske lovgivning, der er gældende på tidspunktet for indgåelsen af denne overenskomst.

Bestemmelsen findes i samtlige nyere filippinske dobbeltbeskatningsoverenskomster. Filippinerne anser denne lovgivning for at have forrang for enhver dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Såfremt der (teoretisk) ikke skulle være medtaget bestemmelser i disse overenskomster om statsborgerbeskatningen, gennemføres den alligevel.

I den gældende overenskomst fra 1966, er der i enkelte af overenskomstens artikler indsat bestemmelser om, at intet forhindrer en stat i at beskatte sine egne statsborgere, uanset hvad der i øvrigt måtte stå i artiklen om beskatningsret.

Dette er således tilfældet med lønindkomst jf. Artikel XIII, stk. 5, og private pensioner og livrenter jf. Artikel XIX, stk. 4.

Ved at medtage bestemmelsen i overenskomsten i stedet for at lade den være uomtalt, opnås der to ting;

- Beskatningen begrænses til den, der er gældende på tiden for indgåelse af den foreliggende overenskomst, og
- det er udtrykkeligt fastslået, at Danmark, som bopælsland for filippinske statsborgere, ikke har nogen forpligtelse til at lempe for den særlige filippinske statsborgerskat.

Skulle Filippinerne senere udvide beskatningsgrundlaget for de af dets statsborgere, der er bosiddende i udlandet, vil det ikke få betydning for filippinske statsborgere, der er bosiddende i Danmark.

På den baggrund er det anset for en fordel at medtage bestemmelsen med de ovennævnte begrænsninger.

Statsborgerskatten pålægges p.t. lønindkomst, indkomst ved liberalt erhverv og private pensioner og livrenter.

Skatten udskrives med 1-3 pct. af den skattepligtige nettoindkomst, d.v.s. efter bundfradrag og fradrag for betalt skat til anden stat.

Fra filippinsk side lægges der overordentlig stor vægt på denne statsborgerskat, da proventet fra det store antal filippinere, der er beskæftiget uden for Filippinerne er betragteligt.

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Overenskomsten dækker kun indkomstskatte.

Når formueskatte ikke er medtaget, hænger det sammen med, at Filippinerne ikke har formueskat.

Alle danske indkomstskatte er omfattet, uanset, om de udskrives til staten, amtskommunen eller kommunen.

Fra Filippinsk side er de statslige indkomstskatte omfattet, da staten er den eneste, der pålægger indkomstskatte.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Bestemmelsen har en række almindelige definitioner af udtryk, der anvendes i overenskomsten. I artiklen defineres bl.a. hvad der skal forstås ved Danmark og Filippinerne, d.v.s. hvilket geografisk område overenskomsten er gældende for. Udtrykket »Danmark« omfatter i denne forbindelse ikke Færøerne og Grønland.

Udtrykket »person« omfatter såvel fysiske personer som selskaber m.v., der i henhold til skattelovgivningen behandles som skattepligtig sammenslutning.

Udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller sammenslutning, der i skattemæssig sammenhæng behandles som en juridisk person.

Bestemmelsen definerer endvidere »foretagende i en kontraherende stat«, »international trafik«,

F. t. 1. om dobbeltbeskatningsoverenskomst vedr. Danmarks Regering og Filippinernes Regering

»kompetent myndighed« og »statsborger«. Begrebet statsborger har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. I overenskomstsammenhæng omfatter det også juridiske personer m.v., som er dannet i henhold til, eller består i kraft af, den gældende lovgivning i en kontraherende stat. Man kan derfor udmærket tale om et dansk selskab, som en dansk statsborger.

Når disse definitioner er generelle, betyder det, at alle steder hvor disse begreber optræder i overenskomsten, skal de forstås i overensstemmelse med definitionerne i denne artikel.

Stk. 2 indeholder den vigtige bestemmelse, at alle udtryk, der ikke er defineret i overenskomsten, skal have den betydning, det har i skattelovgivningen i den stat, der skal lægge begrebet til grund ved sin anvendelse af overenskomsten. Det fastslås udtrykkeligt, at i disse situationer, går denne stats lovgivning forud for den anden stats lovgivning.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Stk. 1 fastlægger hvad der skal forstås ved udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«.

Bestemmelsen hænger snævert sammen med artikel 1. I denne artikel blev den kreds af personer, der dækkes af overenskomsten netop betegnet som »personer, der er hjemmehørende i en eller begge kontraherende stater«.

Rækkevidden af artikel 1 kan derfor kun forstås i sammenhæng med artikel 4.

»Hjemmehørende« er en person, der er fuldt skattepligtig til en stat i medfør af dennes lovgivning på basis af kriterier som bopæl, hjemsted, ledelsens sæde o.l.

En person kan udmærket være fuldt skattepligtig til begge stater i medfør af disses lovgivning.

I så fald bliver det bydende nødvendigt at afgøre, i hvilken stat en person er »hjemmehørende« med den virkning, at denne stat har status som bopælsstat. Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, i medfør af de efterfølgende artikler, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde er det afgørende at vide hvilken status hver af staterne har.

Mens der således kan være tale om to gange fuld skattepligt, kan en skatteyder *aldrig være hjemmehørende i mere end en stat i henhold til overenskomsten.*

I tilfælde af fuld skattepligt til begge stater, indeholder resten af artiklen en række kriterier for hvilken stat, der skal have forrang som hjemmehørende-stat (bopælsstat).

Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

Der nævnes en række kriterier i litra a-d.

Kriterierne skal anvendes i den rækkefølge de nævnes. Kun hvis det foranstående kriterium ikke giver en løsning, kan man gå videre til det næste.

For selskaber m.v. afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelsen i stk. 3.

Mens resten af artiklen svarer til de normale model-kriterier, afviger stk. 3 væsentligt.

Normalt vil man lade den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde, være afgørende for hjemmehørende-afgørelsen i de situationer, hvor et selskab er undergivet fuld skattepligt til begge stater.

I den foreliggende overenskomst bestemmes det, at spørgsmålet skal løses ved forhandling mellem de kompetente myndigheder i hvert enkelt tilfælde. Så længe der ikke foreligger en sådan aftale, kan hver af staterne gå frem, som om der ingen overenskomst var, idet ingen af dem er forpligtet til at anse selskabet for hjemmehørende i den anden stat.

Bestemmelsen er udformet på denne måde, for at forhindre spekulation i dobbelt fuld skattepligt.

En sådan spekulation kan foreligge, hvis den virkelige ledelses sæde lægges i en stat, der ikke beskatter globalt, d.v.s. på basis af den samlede indkomst uanset hvor den er indtjent. Hvis selskabet i overensstemmelse med de gængse bestemmelser bliver anset for hjemmehørende i denne stat samtidig med, at denne stat har den udelukkende beskatningsret til en bestemt indkomsttype, kan denne indkomst i givet fald blive helt eller delvist fritaget for beskatning.

Den anden stat, der er den i hvilken selskabet er indregistreret, vil være afskåret fra at beskatte.

I relation til Filippinerne medfører denne stats interne lovgivning, at en sådan mulighed foreligger i forbindelse med skibsfartsindkomster. Problemet vil nærmere blive omtalt i forbindelse med artikel 8 vedrørende »international trafik«.

Artikel 5. Fast driftssted

Artiklen definerer hvad der skal forstås ved fast driftssted.

Bestemmelsen er af stor vigtighed, idet det er en betingelse for, at kildestaten kan beskatte fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som drives dér af et foretagende i den anden stat, at erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten, jf. artikel 7, stk. 1.

Bestemmelsen indeholder elementer fra FN-modellen, hvilket vil sige, at definitionen er noget bredere end OECD-modellen.

Fast driftssted omfatter især et sted hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, olie- eller gaskilde. Bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted, hvis det strækker sig over en periode på 183 dage eller mere. Denne frist er i overensstemmelse med FN-modellen, mens OECD-modellen har en tidsfrist på 12 måneder.

Et foretagende, der leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning gennem ansatte, får fast driftssted i kildestaten, hvis rådgivningen vedvarer i kildestaten i en eller flere perioder, som tilsammen varer mere end 183 dage inden for en 12-måneders periode.

Denne er en FN-lignende bestemmelse.

Endvidere er det bestemt, at en boreplatform kun udgør fast driftssted, hvis dens virksomhed udføres i en eller flere perioder, som overstiger 365 dage i en 18-måneders periode.

Denne bestemmelse stemmer med det danske forhandlingsoplæg på olie- og gasområdet. Tilsvarende bestemmelser findes ikke i nogen af modellerne, der ikke siger noget om boreplatform-aktiviteter.

I artiklens stk. 3 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør fast driftssted.

I stk. 4 bestemmes, at en afhængig agent udgør fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i kildestaten til at indgå aftaler på et foretagendes vegne, medmindre hans virksomhed er begrænset til varekøb.

Endvidere udgør han et fast driftssted, hvis han sædvanligvis opretholder et varelager i kildestaten, hvorfra han regelmæssigt leverer varer på foretagendets vegne. Dette gælder også, selv om han ikke har fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne.

Denne sidste bestemmelse er en FN-lignende bestemmelse. For at der opstår fast driftssted, skal aktiviteten have en permanent karakter. At en virksomhed i enkeltstående tilfælde leverer varer, der ligger på lager i kildestaten indtil levering skal finde sted, medfører derfor ikke, at foretagendet får et fast driftssted der.

I stk. 5 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed der gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Repræsentanten anses dog ikke for uafhængig, hvis han udelukkende eller næsten udelukkende foretager virksomhed for foretagendet og dette indebærer, at han har en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. I disse tilfælde vil virksomheden altså få fast driftssted i kildestaten. Dette er en bestemmelse hentet fra FN-modellen.

Endelig er det bestemt i stk. 6, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i

den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan den stat, i hvilken ejendommen er beliggende beskatte indkomster fra denne.

Artiklen definerer, hvad der nærmere skal forstås ved fast ejendom.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår, at erhvervsvirksomhed, som et foretagende hjemmehørende i den ene stat driver i den anden stat, ikke kan beskattes dér, medmindre erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat. Såfremt dette er tilfældet, kan den anden stat beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Denne almindelige bestemmelse er suppleret med en FN-bestemmelse om, at såfremt der er et fast driftssted i den anden stat, kan denne stat beskatte varesalg inden for sit område, hvis varerne er af samme eller lignende art som de, der sælges gennem det eksisterende faste driftssted.

Bestemmelsen ønskes af mange udviklingslande for at komme en bestemt form for skattetænkning til livs.

Argumentet er, at de har erfaring for, at visse faste driftssteder der driver handel, kun håndterer de mindre ordrer. Hvis en virkelig stor ordre tegner sig, effektueres den ikke gennem det faste driftssted, men af selve virksomheden i den anden stat. Dermed afskæres kildestaten fra at beskatte fortjenesten i forbindelse med den store handel, med mindre den foreliggende bestemmelse er indsat i dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Bestemmelsen er kombineret med en bevisregel. Hvis foretagendet kan godtgøre, at det faste driftssted ikke med rimelighed kunne have foretaget et sådant salg, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Stykkerne 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted.

Stk. 7 fastlægger denne artikels forhold til andre artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den her nævnte fortjeneste.

Stk. 8 indeholder en særbestemmelse, der fastslår, at indkomst ved udleje af containere, hvad enten de er tilknyttet national eller international trafik, skal

behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7.

I dette ligger, at denne indkomst ikke kan beskattes i kildestaten med mindre, der er et fast driftssted i denne, gennem hvilken udlejningen foretages. Yderligere betyder den, at indkomsten vil blive beskattet på nettobasis, som al anden indkomst fra et fast driftssted.

Der er ofte divergenser i opfattelsen af, hvordan denne type indkomst skal indplaceres i overenskomster. Bortset fra artikel 7, er der mulighed for, at den kan falde under artikel 8, om skibs- og luftfart, eller under artikel 12, royalties.

Navnlig det sidste synspunkt hævdes ofte af udviklingslande, afhængig af om disse lejeindtægter kan læses ind under definitionen af royalties i artikel 12.

Såfremt disse lejeindtægter bliver henført under artikel 12, ville det indebære, at de blev beskattet i kildestaten med den procentsats, der er aftalt for kildestatsbeskatning. Beskatningen finder i så fald sted på basis af bruttobeløbet, og uanset at virksomheden ikke har en så fast tilknytning til kildestaten, at der er et fast driftssted dér. En sådan beskatning kan være nærmest prohibitiv.

Fra dansk side, er det derfor vigtigt, udtrykkeligt at få disse lejeindtægter placeret uden for artikel 12's område.

Artikel 8. Skibs- og luftfart

Beskatningsretten til fortjeneste ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik er i henhold til stykkerne 1 og 2 delt mellem bopæls- og kildestaten.

Efter stk. 1 kan fortjenesten beskattes i den stat, hvor foretagendet har den virkelige ledelses sæde.

I henhold til stk. 2 kan kildestaten dog også beskatte denne fortjeneste, men den pålignede skat må ikke overstige det mindste af to beløb, enten

- halvanden procent af bruttoindtægten oppebåret fra kilder i denne stat; eller
- den mindste sats, som kan pålægges fortjeneste af samme art, oppebåret under lignende omstændigheder af en person, der er hjemmehørende i en tredje stat.

Efter den gældende overenskomst, Artikel V, kan sådan fortjeneste beskattes i begge stater i overensstemmelse med deres respektive love. Dansk international skibs- og luftfart er derfor reelt udækket af den gældende overenskomst.

Filippinerne pålægges fragtskatter på udenlandske skibe i international trafik, med en procentsats på 2,5 af bruttofragtbeløbet.

Danmark har ikke tilsvarende fragtskatter.

Denne filippinske beskatning nedsættes nu til 1,5 pct.

Dette svarer til, hvad der er aftalt i Filippinerne nyere dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande.

Derved bliver dansk skibs- og luftfart stillet konkurrencemæssigt på samme måde, som udenlandske skibs- og luftfartsforetagender, hvilket ikke er tilfældet for øjeblikket.

Såfremt Filippinerne senere aftaler en lavere skattesats for disse fortjenester med et tredieland, fremgår det af bestemmelsen i stk. 2, at denne mindre sats også skal finde anvendelse på dansk international skibs- og luftfartsvirksomheds fortjenester, en såkaldt mestbegunstigelsesklausul.

I kraft af denne, er Danmark sikret, at udenlandske konkurrenter ikke får en bedre skattemæssig stilling end danske foretagender på dette område.

Fortjeneste ved forsyningssejlad m.v. til et sted eller mellem steder, hvor virksomhed uden for kysten i forbindelse med efterforskning og udnyttelse af havbunden og dens undergrund samt disses naturforekomster, der foretages i en stat, kan som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Der er her tale om den såkaldte supply-trafik.

Denne trafik er national - ikke international - trafik.

Filippinerne har dog betinget en beskatning, der ikke må overstige det mindste beløb af:

- 8 pct. af det modtagne bruttobeløb; eller
- den mindste filippinske skattesats, som pålægges en sådan fortjeneste, der under lignende omstændigheder oppebæres af et foretagende i en tredje stat.

Der er dermed sat et loft over den filippinske skat, og hvis en trediestat får et bedre resultat, følger Danmark automatisk med som følge af mestbegunstigelsesklausulen.

Bestemmelsen indeholder i stk. 6 en særbestemmelse vedrørende den danske del af SAS, nemlig DDL. Heri fastslås, at Danmark kan anvende artikel 8 på DDL. Bestemmelsen går igen i alle de danske dobbeltbeskatningsaftaler, for at komme uden om en eventuel diskussion om, hvorvidt DDL har den virkelige ledelses sæde i Danmark eller i Sverige.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte arms længde princip, jf. stk. 1.

Den anden stat kan foretage en korresponderende justering for foretagendet i denne stat, hvis den er enig med justeringen i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Beskatningsretten til udbyttet er delt mellem bopæls- og kildestat.

Udbyttet kan som udgangspunkt beskattes i aktionærens bopælsstat, jf. stk. 1.

Udbyttet kan imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, d.v.s. kildestaten, jf. stk. 2.

Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når aktionæren er et moderselskab, hvilket i den foreliggende overenskomst er defineret i stk. 2 som et selskab, der direkte ejer 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, kan kildestaten beskatte med 10 pct. af udbyttets bruttobeløb.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskatte med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Begrebet »udbytte« defineres i bestemmelsen i stk. 3.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytte. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytte i relation til denne bestemmelse. Danmark kan derfor i medfør af stk. 2 beskatte »bruttoudbyttebeløbet« med henholdsvis 10 og 15 pct.

Såfremt udbytte indgår i et fast driftsstedes indkomst, og aktiebesiddelsen som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytte i henhold til stk. 4 imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed, og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat, med henvisning til at hovedparten af et selskabs indkomst er oppebåret derfra, beskatter udbytte, der udloddes af et selskab i den anden stat, ud over de tilfælde, hvor aktionæren er bosiddende i den førstnævnte stat, eller udbytte tilfalder et fast driftssted i denne stat. Dette gælder både udloddet og ikke-udloddet fortjeneste.

Såfremt et dansk selskab har alle sine indkomster fra Filippinerne og senere udlodder til selskabets danske aktionærer, kan Filippinerne altså ikke be-

skatte de danske aktionærer af disse udbytte, med henvisning til at hele den underliggende indkomst i det udloddende danske selskab er indtjent på Filippinerne.

Såfremt nogle af aktionærene i det danske selskab er bosiddende på Filippinerne, kan Filippinerne naturligvis beskatte udbytte fra det danske selskab til disse aktionærer, i sin egenskab af bopælsstat.

Stk. 6 indeholder adgang til at beskatte en filial af et selskab i den anden stat både med selskabsskat, og med en form for udbytteskat på de beløb, der af filialen overføres til dens hovedkontor. Skatten er den samme som af udbytte, der betales fra et datterselskab til et moderselskab, nemlig 10 pct. af det overførte beløb.

Danmark har ikke intern hjemmel til at pålægge en sådan skat.

Bestemmelsen, der går igen i Filippinerne senere overenskomster, er blevet kombineret med en mestbegunstigelsesklausul, således, at hvis en trediestat senere får en lavere sats, eller udelukker en indkomststart omfattet af artikel 8 i denne overenskomst, skal den lavere sats eller udelukkelse automatisk finde anvendelse mellem Filippinerne og Danmark.

Begrundelsen for denne særlige filialskat er, at etablering gennem filialer dermed skattemæssigt behandles på linje med datterselskaber. Disse selskaber beskattes først med selskabsskat af deres indkomst, dernæst beskattes aktionærene med udbytteskat.

Bestemmelsen i stk. 6 er derfor udtryk for det bedst opnåelige kompromis.

Sammenholdt med den gældende overenskomst, er der set med danske øjne tale om en væsentlig forbedring.

Efter den gældende overenskomst, kan landenes interne udbytteskatter nedsættes med 1/3. For Filippinerne vedkommende er denne nedsættelse dog betinget af, at udbyttet er knyttet til en række nærmere opregnede forretningsmæssige aktiviteter. I de tilfælde, hvor Filippinerne (eller Danmark) nedsætter udbytteskatten, skal denne nedsættelse behandles som betalt skat, og dermed tillades fradraget i skatteyderens skat i Danmark (matching credit).

Endvidere indeholder den gældende overenskomst en bestemmelse om, at udbytte, der betales fra et selskab i den ene stat til et selskab i den anden stat, skal være eksempt d.v.s. skattefritaget i den sidstnævnte stat, som om begge selskaber var hjemmehørende dér.

Tilsvarende bestemmelser findes ikke i den foreliggende overenskomst.

Artikel 11. Renter

Efter hovedreglerne i stk.erne 1 og 2, er beskatningsretten delt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter renteindtægten.

Kildestaten kan dog også beskatte denne, men skatten må ikke overstige 10 pct. af rentens bruttobeløb.

Dette svarer til OECD-modellen, men fra dansk side ser vi gerne at denne fraviges til fordel for ren bopælsstatsbeskatning.

Dette hænger til dels sammen med, at der så at sige ikke eksisterer dansk begrænset skattepligt for renter, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildestat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

I henhold til stk. 3, kan kildestaten dog ikke beskatte renter, når lånet er ydet af, garanteret eller sikret af regeringen i den anden stat, nationalbanken i den anden stat, eller enhver styrelse eller organ, der ejes eller kontrolleres af denne regering.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende overenskomst. Den foreliggende bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres f.eks. gennem IFU (Industrialiseringsfonden for Udviklingslande), og er i øvrigt på linje med hvad man fra dansk side gerne ser.

Stk. 4 definerer renter.

Stk. 5 bestemmer, at hvis renterne er indgår i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, er det ikke artikel 10, der skal finde anvendelse, men derimod bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 om henholdsvis fast driftssted eller fast sted, under forudsætning af at den underliggende fordring har direkte tilknytning til det faste driftssted eller faste sted. Dermed indgår renteindtægten som en integreret del af disses indkomst, på linje med al anden indkomst, og beskattes tilsvarende.

Stk. 6 indeholder en definition af hvilken stat, der skal anses for kildestat.

Stk. 7 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem skyldneren, kreditor, eller en trediemand og der derfor er aftalt for høj rente, skal bestemmelsen i artikel 10 kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende må herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype det reelt er.

Artikel 12. Royalties

I henhold til stykkerne 1 og 2, er beskatningsretten fordelt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter royalties. Kildestaten kan dog også beskatte royalties med op til 15 pct. af royalties bruttobeløb.

Dette er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, der har ren bopælsstatsbeskatning, men svarer derimod til FN-modellen.

I stk. 3 defineres, hvad der skal forstås ved royalties.

Definitionen i den foreliggende overenskomst, er udformet således, at ren leje af udstyr ikke er omfattet.

Stk. 4 indeholder bestemmelsen om, at når royalties står i forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, skal det indgå heri, og beskattes i overensstemmelse med artiklerne 7 eller 14.

Stk. 5 indeholder en definition af, hvad der skal forstås ved kildestat.

Stk. 6 fastslår, at når der er aftalt en for høj royalty på grund af særlig forbindelse mellem betaler, ejer og/eller trediemand, finder bestemmelsen kun anvendelse på det reelle royatybeløb.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted som sådan afhændes.

Efter stk. 3 tilkommer fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, bopælsstaten.

Stk. 4 indeholder en særbestemmelse, der er taget fra FN-modellen.

Bestemmelsen omfatter de såkaldte »fast ejendomsselskaber.«

I henhold til bestemmelsen, kan fortjeneste ved afhændelse af andele i et selskab, andel i et interessentskab eller en trust hvis aktiver hovedsageligt består af fast ejendom beliggende i en stat, beskattes i denne stat. Der er tale om en form for kildestatsbeskatning.

Bestemmelser af dette indhold optræder hyppigere og hyppigere i dobbeltbeskatningsoverenskomster, både med udviklingslande og industrialiserede lande.

Dette hænger sammen med, at det er muligt at omgå kildestatens beskatningsret til fortjeneste ved

salg af fast ejendom, gennem at oprette et selskab m.v., der står som ejer af den faste ejendom.

Selskabets faste ejendom handles aldrig. Til gengæld handles selskabets aktier.

Værdistigningen på den faste ejendom bliver omset til stigning i aktiernes værdi.

Hovedreglen for beskatningsret til aktieavancer er, at den tilkommer aktionærens bopælsstat.

Den stat, hvor selskabets faste ejendom er beliggende, kan herefter se sit provenu fra ejendomsavancer forsvinde til udlandet.

Omfanget af problemet afhænger naturligt nok af, i hvilken udstrækning lovgivningen i det pågældende land tillader, at fast ejendom kan ejes i selskabsform. Hvis al fast ejendom, incl. landbrug kan ejes i selskabsform, kan provenutabet blive betragteligt.

Der er således tale om en bestemmelse, der tilsigter at undgå omgåelse af en stats ret til at beskatte avancerne ved salg af den faste ejendom, der er beliggende dér.

Danmark kan ikke udnytte denne beskatningsret, idet der ikke er begrænset skattepligt for så vidt angår aktieavancer.

Efter stk. 5 er det kun bopælsstaten, der kan beskatte alle andre typer avancer.

Hovedeksemplet på, hvad dette dækker, er netop aktieavancer. Bestemmelsen gælder da også alle andre aktieavancer end de, der er omtalt ovenfor i forbindelse med stk. 4.

Stk. 6 indeholder en særbestemmelse, der sikrer, at Danmark kan beskatte de kapitalgevinster ved salg af skibe og luftfartøjer, der svarer til DDL's andel i SAS.

Artikel 14, Frit erhverv

Indkomst fra frit erhverv, som en person såsom selvstændig læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor – fra den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i den anden stat, under forudsætning af:

- at den pågældende har et fast sted til sin rådighed i den anden stat; eller
- han opholder sig sammenlagt i denne anden stat 183 dage i nogen 12-måneders periode.

Den sidste bestemmelse er en afvigelse fra OECD-modellen. Bestemmelsen går imidlertid igen i en række dobbeltbeskatningsoverenskomster, også mellem industrialiserede lande.

Begrebet »fast sted« er, i modsætning til begrebet »fast driftssted«, ikke defineret i selve overenskomsten. Normalt vil der til fast sted blive krævet, at der er en lokalitet, hvor kunder kan henvende sig. Liberalt erhverv kan imidlertid udøves i en række tilfælde, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det ble-

vet fundet rimeligt, at anse udøvere af liberale erhverv, der tilbringer mere end 183 dage inden for 12 måneder i den anden stat, for at have en så nær erhvervsmæssig tilknytning til denne stat, at beskatningen kan finde sted dér.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne stat beskatte lønnen (kildestatsbeskatning).

Dette gælder dog ikke, hvis arbejdstageren opholder sig i arbejdsstaten i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, og lønnen betales af en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i bopælsstaten, og vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller fast sted som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten, jf. stk.erne 1 og 2.

I henhold til stk. 3 kan løn ved arbejde ombord på skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i lønmodtagerens bopælsstat.

Dette er en afvigelse fra den normale bestemmelse i OECD-modellen, hvor sådan løn beskattes der, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende.

I den gældende overenskomst findes den almindelige bestemmelse i artikel XIII, stk. 4. I stk. 5, er det imidlertid bestemt, at »intet i denne artikel skal kunne fortolkes således, at nogen af de kontraherende stater er afskåret fra at beskatte sine egne statsborgere«.

Filippinerne beskatter således de filippinske søfolk af deres hyre fra danske skibe, i kraft af statsborgerskabet.

For Filippinerne er disse lønninger af betydning, på grund af det store antal søfolk. Der er derfor ingen mulighed for at Filippinerne her afgiver en beskatningsret til kildestaten.

Stk. 4 indeholder en særbestemmelse om lønninger til personer beskæftiget på supply-fartøjer. Disse kan beskattes hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende.

Kildestaten kan dog også beskatte, men højst med 15 pct. af beløbet.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse om, at ansatte i SAS, der er bosiddende i Danmark kun kan beskattes her.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer

I tilfælde, hvor en person, der bor i den ene stat, får bestyrelseshonorarer som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan denne anden stat beskatte honoraret (kildestatsbeskatning).

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk

Efter stk. 1 kan den stat, hvor den pågældende optræder, beskatte vederlaget (kildestatsbeskatning).

Hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsmanden selv, det vil ofte være et selskab, der beherskes af vedkommende, kan kildestaten også beskatte, jf. stk. 2.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner eller sportsmand har et så langvarigt arrangement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at kildestaten ikke kan beskatte, når den pågældendes besøg i kildestaten i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra bopælsstaten.

Dette afviger fra OECD-modellen, men er en meget praktisk regel der sikrer, at officielle kulturarrangementer ikke beskattes i kildestaten.

Artikel 18. Pensioner og lignende betalinger

Stk. 1 følger OECD-modellen, idet det er bestemt, at private pensioner, der står i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, kun kan beskattes i pensionistens bopælsstat.

Denne bestemmelse skal sammenholdes med bestemmelsen i stk. 3, efter hvilken en stat ikke hermed fratages retten til at beskatte sine egne statsborgere.

Danmark kan således fuldt ud beskatte danske statsborgere af disse pensioner, uanset at pensionisten har bosat sig på Filippinerne.

Omvendt er Danmark afskåret fra at beskatte disse pensioner, hvis de udbetales fra Danmark til en filippinsk statsborger.

Denne bestemmelse er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, men harmonerer med det danske ønske om at få så vid adgang som muligt til at kildestatsbeskatte pensioner.

Efter stk. 2 er det kun kildestaten, der kan beskatte alle betalinger, som en person modtager i medfør af sociallovgivningen. Hermed er Danmark sikret ret til at beskatte folkepensioner, invalidepensioner o.l., der udbetales herfra til personer bosiddende på Filippinerne.

Denne bestemmelse er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, men helt på linje med, hvad man ønsker fra dansk side.

Artikel 19. Offentlige hverv

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner, for hvert udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Der er dog en undtagelse. Hvis vederlaget udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder

i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalanstat ved en ambassade.

Hvis en dansk statsborger, der bor i Danmark, bliver ansat som kok ved den filippinske ambassade, eller en svensk statsborger, der bor i Danmark bliver ansat samme steds som chauffør, kan Danmark beskatte den pågældendes løn fra ambassaden.

Hvis den svenske statsborger ikke allerede boede i Danmark, da han fik ansættelsen ved ambassaden, men flytter hertil for at arbejde for denne, er det derimod Filippinerne, der kan beskatte hans løn, jf. stk. 1.

Offentlige pensioner, der udbetales af stat, amt eller kommune som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold (tjenestemandspensioner), kan kun beskattes i kildestaten.

Også her er der imidlertid en undtagelse, idet bopælsstaten kan beskatte sådanne pensioner, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat, jf. stk. 2.

Bestemmelserne i stk.erne 1 og 2 gælder dog ikke for vederlag og pension, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

Hvis en stat således optræder som erhvervsdrivende, er den undergivet de samme regler om beskatningsret til løn, bestyrelseshonorarer og pensioner, der gælder for private erhvervsdrivendes ansatte.

Artikel 20. Professorer og lærere

Der er her tale om en særbestemmelse, som ikke findes i modellerne, men som går igen i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Efter bestemmelsen beskattes vederlag til professorer og lærere, der er hjemmehørende i den ene stat kun der, mens de midlertidigt opholder sig i den anden stat for at undervise, udføre videregående studier eller forskning ved et universitet m.v.

Bestemmelsen gælder dog ikke hvis forskningen hovedsageligt udføres til fordel for en bestemt person eller bestemte personer.

Bestemmelsen har til hensigt at lette udvekslingen af forskere og lærere mellem højere læreanstalter eller skoler.

Får forskningen karakter af kommerciel forskning til fordel for en eller flere virksomheder, kan bestemmelsen imidlertid ikke bruges.

Den længst tilladte opholdsperiode er 2 år.

Artikel 21. Studerende eller praktikanter

Første del af bestemmelsen svarer til OECD.

Efter denne beskattes studerende og praktikanter ikke i den stat, hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler de modtager fra udlandet til deres ophold eller oplæring.

Den stat hvori studierne m.v. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som f.eks. den studerendes forældre, udenlandske legater, eller udenlandske offentlige myndigheder betaler til vedkommende til dækning af underhold eller oplæring.

Bestemmelsen er udvidet i forhold til modellen med en bestemmelse om, at det tilsvarende skal gælde for vederlag for tjeneste udøvet i studiestaten i forbindelse med eller i tilknytning til hans oplæring.

Dette skal dog kun gælde for en periode af højst to år fra datoen for hans første ankomst, og vederlaget skal være nødvendigt som supplement til de midler, som han har til rådighed til sit underhold.

Har den pågældende således betydelige midler fra udlandet til sin rådighed, vil dette kunne påvirke hans mulighed for at blive fritaget for beskatning af det vederlag, der kan tjenes uden beskatning i studiestaten.

Artikel 22. Andre indkomster

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der styrer, hvad der skal ske med de indkomstarter, der ikke udtrykkeligt er nævnt i de forudgående artikler.

Bestemmelsens rækkevidde kan derfor kun fastlægges ved nøje gennemlæsning af de forudgående artikler.

I den foreliggende overenskomst, er artiklen udformet i overensstemmelse med FN-modellen.

Hovedreglen er, at sådanne indkomster kun kan beskattes i bopælsstaten, uanset hvorfra de stammer, jf. stk. 1.

Som eksempler på, hvad der falder ind under dette stykke kan nævnes renter, udbytter og royalties fra tredie stater, fordi de forudgående artikler om disse indkomster (artiklerne 10, 11 og 12) kun omfatter renter, udbytter og royalties, der har kilde i den anden stat.

Stk. 2 indeholder den modifikation, at hvis denne type indkomst har direkte forbindelse med et fast driftssted eller sted, som skatteyderen har i den anden stat, er det dog denne stat, der kan beskattes.

Som eksempel kan nævnes en bankfilial, der modtager renteindkomst fra en kunde i en tredie stat, og denne renteindkomst har direkte forbindelse med filialen. I så fald kan filialstaten beskattes disse renter.

Undtagelsen gælder dog ikke indkomst fra fast ejendom.

Mens de to første stykker også findes i OECD-modellen, stammer stk. 3 fra FN-modellen.

Bestemmelsen indeholder den undtagelse fra stk. 1, at anden indkomst, der oppebæres af en person der er hjemmehørende i den ene stat, og som stammer fra kilder i den anden stat, også kan beskattes i denne anden stat - kildestaten.

Stk. 3 medfører, at private pensioner, f.eks. en privattegnet ratepension, kan beskattes i kildestaten, da de forudgående bestemmelser i artiklerne 18 og 19 kun omhandler pensioner i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, sociale pensioner og offentlige pensioner.

For fuldstændighedens skyld skal det nævnes, at kapitalpensioner, der kommer til udbetaling med en sum, der pålægges 40 pct. afgift, falder uden for dobbeltbeskatningsoverenskomstens anvendelsesområde. Dette hænger sammen med, at denne afgift ikke indgår som en skat, der dækkes af overenskomsten. Kapitalpensioner afgiftsbelægges derfor altid i Danmark.

Artikel 23. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artiklen fastlægger, efter hvilken metode der skal lempes, når der foreligger et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det påhviler bopælsstaten at lempe i alle de tilfælde, hvor kildestaten efter overenskomsten har en beskatningsret.

Danmarks lempelsesmetode er ordinær credit, svarende til den lempelsesmetode, der er indeholdt i ligningslovens § 33, jf. stk. 1, litra a og b.

Efter creditmetoden sker lempelsen ved, at filippinsk skat betalt af en indkomst, som Filippinerne har beskatningsretten til, fratrækkes i den danske skatteydere danske skat af den samme indkomst. Der kan dog ikke lempes med mere end den danske skat af den udenlandske indkomst.

Metodebestemmelsen i artikel 23 indeholder foruden den ordinære creditbestemmelse, også en bestemmelse om eksemption, jf. stk. 1, litra c.

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksemptionslempelse gives i de tilfælde, hvor en indkomst kun kan beskattes i den stat hvor den stammer fra (kildestaten).

Dette er tilfældet, når der er tale om sociale pensioner og med visse undtagelser lønninger fra offentlige myndigheder for udførelse af hver for disse offentlige myndigheder, samt for pensioner, der udbetales af disse offentlige myndigheder efter ophør af

tjenesteforholdet, jf. bestemmelserne i artiklerne 18 og 19.

Der er tale om den såkaldte »eksempion med progressionsforbehold efter ny metode«. Heri ligger, at selv om bopælsstaten ikke kan beskatte sådanne lønninger eller pensioner, indgår de i indkomstgrundlaget. Ved den skatteberegning, der herefter skal foretages, får disse indkomster derfor progressionsvirkning for beskatningen som helhed.

Dette lempelsesprincip svarer til lempelsen for udenlandsk lønindkomst i henhold til ligningslovens § 33A.

I modsætning til den gældende overenskomst er der ingen bestemmelser om »matching credit«.

Ved »matching credit« forstås, at der i tilfælde, hvor skatten i udlandet er nedsat i forhold til den almindelige skat på grund af særlige skatteregler, skal der alligevel lempes som om skatteyderen havde betalt den ordinære skat. Herved opnår skatteyderen en direkte økonomisk fordel i form af en samlet nedsat skattebetaling i de to stater.

Efter stk. 1, litra d, gives der credit for underliggende selskabsskat i moder/datterselskabstilfælde, hvis udbytte ikke i henhold til dansk intern lovgivning kan fritages for beskatning i moderselskabet. Bestemmelsen svarer til selskabsskattelovens bestemmelse om datterselskabslempelse.

Filippinerne lempelsesmetode er ligeledes credit, jf. stk. 2.

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med intern filippinsk lovgivning om creditberegning.

Dette indebærer, at foruden den almindelige maksimering for credit til højst den filippinske skat, der forholdsmæssigt falder på den danske indkomst, jf. stk. 2, i) kan lempelsen heller ikke overstige den filippinske skat, der forholdsmæssigt falder på skatteyderens udenlandske indkomst, jf. stk. 2, ii).

Filippinerne giver credit for underliggende selskabsskat i moder/datterselskabsforhold.

Den filippinske metodebestemmelse indeholder derimod ikke en bestemmelse om, at der skal gives eksempion i de tilfælde, hvor Danmark som kildestat har den udelukkende beskatningsret.

Dette betyder, at Filippinerne giver fuld eksempion. Heri ligger at indkomsten fra Danmark i disse tilfælde behandles, som om den ikke er skattepligtig.

Artikel 24. Ikke-diskriminering

Bestemmelsen går ud på, at Danmark og Filippinerne ikke må diskriminere hinandens statsborgere. Dette gælder både personer og selskaber.

Forbudet gælder både beskatning som de vilkår, der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Statsløse personer, der er hjemmehørende i en af staterne, kan ligeledes påberåbe sig ikke-diskrimineringsbestemmelsen.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Såfremt en person mener, at han udsættes for en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten, kan han henvende sig til den kompetente myndighed i den stat, hvor han er hjemmehørende.

Bopælsstaten skal, hvis den mener, at indsigelsen er begrundet, først søge selv at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidige aftale med den anden stat.

Enhver sådan aftale kan gennemføres uden hensyn til de frister, der gælder i staternes interne lovgivning.

Det skal understreges, at de to stater ikke er tvunget til at nå frem til en løsning. I de fleste tilfælde er det muligt at finde frem til en løsning, der kan accepteres fra begge sider. Der forekommer imidlertid enkelte tilfælde, hvor de to sider står så langt fra hinanden, at man ikke kan nå frem til en aftale. Bestemmelsen rummer derfor ikke en garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter løses.

Da gensidige forhandlinger kan være en langvarig affære, er det bestemt, at når man har fundet frem til en løsning, kan denne også gennemføres, selv om fristen for genoptagelse af en ansættelse er overskredet.

Uden en sådan bestemmelse ville den gensidige aftaleprocedure ikke få den tilsigtede virkning.

I stk. 3 er det bestemt, at de kompetente myndigheder kan løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

De kompetente myndigheder kan træde direkte i kontakt med hinanden, med henblik på indgåelse af de førnævnte aftaler.

De skal gennem forhandling udarbejde hensigtsmæssige procedurer m.v. til gennemførelse af den fremgangsmåde ved indgåelse af gensidige aftaler, der er fastlagt i denne artikel, jf. stk. 4.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger

Efter bestemmelsen skal de to stater udveksle oplysninger om de skatter, der er dækket af overenskomsten, og som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i intern lovgivning vedrørende disse skatter.

Specielt skal man udveksle oplysninger til undgåelse af svig eller unddragelse af sådanne skatter.

De modtagne oplysninger kan kun bruges til skatteformål, og kun meddeles til personer eller myndigheder, der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling.

Dette omfatter også domstole og forvaltningsmyndigheder.

De udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som oplysninger, der er indhentet efter intern lovgivning.

De modtagne oplysninger kan meddeles i offentlige retsforhandlinger eller i retsafgørelser.

Ingen af staterne kan i denne forbindelse pålægges en forpligtelse til

- at udføre forvaltningsakter, der strider mod lovgivning og forvaltningspraksis i de to stater,
- at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge lovgivning og normal forvaltningspraksis i de to stater,
- at meddele oplysninger, der ville røbe erhvervs-mæssige o.l. hemmeligheder, eller oplysninger, der ville stride mod almene interesser (ordre public).

Hvis f.eks. en oplysning kan fås i henhold til dansk lovgivning, men ikke i henhold til filippinsk, er Danmark altså ikke forpligtet til at meddele sådanne oplysninger på forespørgsel fra Filippinerne.

Artikel 27. Bistand ved inddrivelse

Modeloverenskomsterne indeholder ikke nogen artikel om gensidig bistand til inddrivelse af skattekrav.

Fra dansk side ser man meget gerne, at der medtages en sådan bestemmelse i vores overenskomster.

I henhold til artikel 27 yder de to stater hinanden bistand med inddrivelse af skattekrav, der er endeligt fastsat i den stat, der anmoder om inddrivelse.

Inddrivelsen sker på samme måde, som om der var tale om inddrivelse af egne skatter.

De skatter, der kan inddrives efter denne artikel, er de skatter, der er omfattet af overenskomsten, incl. hermed forbundne renter og straffiltæg.

Artikel 28. Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

Overenskomsten berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som disse medlemmer nyder i kraft af folkeretten eller særlige aftaler.

Artikel 29. Territorial udvidelse

Artiklen indeholder hjemmel til geografisk udvidelse af den dansk-filippinske overenskomsts anvendelsesområde.

I praksis betyder det for Danmark, at overenskomsten kan udvides til at gælde for Færøerne eller Grønland, der udtrykkeligt er holdt uden for definitionen af Danmark i artikel 3.

En sådan udvidelse forudsætter, at den ønskes af Færøernes eller Grønlands hjemmestyrer, og vil i givet fald ikke blive forelagt Folketinget, da skattekompetencen hører under hjemmestyrene.

Artikel 30. Ikrafttræden

Overenskomsten træder i kraft ved modtagelsen af den sidste ratifikationsnote.

Overenskomsten får herefter virkning for indkomst for enhver skattepligtsperiode, der begynder den 1. januar eller senere, og som følger umiddelbart efter det år, hvor ratifikationsinstrumenterne er udvekslet.

Fra samme dato ophører den gældende overenskomst med at have virkning.

Artikel 31. Opsigelse

Den nye overenskomst kan tidligst opsiges 5 år efter dens ikrafttræden.

Til § 2

Efter § 2 træder denne lov i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende

Til § 3

Efter § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Skatter er et område, der er undergivet hjemmestyrenes kompetence.

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, der indgås mellem Danmark og andre stater, er lige så lidt gældende for Færøerne og Grønland, som anden dansk skattelovgivning.

Færøerne og Grønland kan imidlertid have en interesse i, at en given dansk overenskomst også skal gælde for deres respektive områder.

Som selvstyrende områder inden for det danske rigsfællesskab, kan Færøerne og Grønland ikke umiddelbart indgå en international aftale.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder derfor en bestemmelse om »territorial udvidelse« (artikel 29)

Med hjemmel i denne, kan den foreliggende aftale

i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Om en sådan udvidelse skal foretages, og hvilke ændringer, der om fornødent skal foretages, beslutes helt af hjemmestyrerne.

Ændringer vil selvsagt kun være gældende mellem det pågældende udland og Færøerne og/eller Grønland.

En sådan udvidelse vil ikke blive forelagt Folketinget til godkendelse under hensyn til, at området er omfattet af Færøernes og Grønlands hjemmestyre.